

Os pinos (hímno galego).

Que din os rumorosos
Na costa verdescente,
Ao raio transparente
Do prácido luar?
Que din as altas copas
de escuro arume arpado
co seu ben compasado
monótono fungar?

Do teu verdor cinguido
E de benignos astros,
Confín dos verdes
castros
E valeroso chan,
Non des a
esquecemento
Da inxuria o rudo
encono;
Desperta do teu sono,
Fogar de Breogán.

Os bos e xenerosos
A nosa voz entenden,
E con arroubo atenden
O noso rouco son,
Máis sóo os ñorantes,
E féridos e duros,
Imbéciles e escuros
Non nos entenden, non.

Os tempos son
chegados
Dos bardos das edades,
Que as vosas
vaguedades
Cumprindo fon terán;
Pois, donde quer,
xigante
A nosa voz pregoa
A redenzón da boa
Nazón de Breogán